

Roosisõber, käärnid pihku!

KAJA KURG

Kääre ei tohi karta, ütlevad kogenud roosikasvatajad alustajatele. Asjatundlik lõikamine soodustab kasvu, teeb taime tugevaks ja kompaktsaks.

Praegu, rooside õitsemise tippajal, on paras meelde tuletada nõuandeid, mida jagasid mullu augusti algul Viljandis traditsioonilisel vapiroosi päeval Floreas Viljandi OÜ aednik Tiia Andresson ja Andro Otsus Põltsamaa Roosiaiaist.

Kogenud roosikasvatajate jutu kinnituseks minge vaatama Viljandi linna roosipeenraid: näiteks jalutage rae-koja pargis ja aias ning uurige maavalitsuse kõrval platsil laiuvat sõpruslinnade roosipeenart. Linnarooside eest kannab hoolt Tiia Andresson abilis-tega. Tänu oskuslikule hooldamisele kaunistavad värvikad roosiväljad linna talve tulekuni.

Ühe kobara asemele kolm uut

Närbunud õis või õiekobar tuleb kohe ära lõigata, siis ei kuluta taim energiat viljade valmistamiseks, vaid hakkab ajama uusi kasve.

Tähtis on lõigata õige koha pealt: lugege närbunud õiest allapoole kolm lehte ja tehke lõige kolmanda lehe pealt. Siis ajab taim varsti kolme viimase lehe kaenlast välja uued kasvud, mis hakkavad ka õisi kandma. Ühe äraõitsenud kobara asemele kasvab seega kolm uut. Nii lõigates õitseb põõsas tõsisema külma tulekuni.

NB! Lehti lugedes ärge arvestage otse õisiku all olevat lehte (seda, mille kaenlast tuleb õisik).

Kui te äraõitsenud õisi põõsalt ei eemalda või lõikate need ära otse õie (õisiku) alt, siis ootab põõsas tükk aega, enne kui ülal esimese lehe kaenlast uue kasvu välja ajab.

Tiia Andresson: "Roosid tuleb hästi palju lõigata! Lõikamine soodustab kasvu, teeb taime tugevaks ja kompaktsaks."

Kas usute või mitte, aga Viljandi linna roosipõõsad saavad suve jooksul aiakääre tunda tervelt 6–7 korda!

Noort põõsast tuleb kahel esimesel aastal tugevalt tagasi lõigata, siis kasvatab ta palju oksid ning muutub ilusaks tihedaks. Lõigata tasub pigem

veidi rohkem kui vähem, roos tänab selle eest.

Kui üks põõsas saab lõigatud, desinfitseerige kindlasti käärnid, et võimalikud haigustekitajad ei kanduks edasi teistele taimedele.

Head toitu, palju vett!

Viljandi roosipeenardele segatakse kevadel mulda kvaliteetset aeglaselt lahustuvat täisväetist (rahvasuus tuntud kui osmokoot), millest piisab kogu suveks. Kuigi selline väetis on üsna kallis, tuleb kokkuvõttes sel moel väetamine siiski odavam kui anda suvel mitu korda mõnd muud väetist.

Koduaias ei osata sageli kasutada ja hinnata orgaanilisi väetisi: komposti ja muru niitmisel tekkivat rohuhaket. Viimane on suurepärase niiskust hoiudev multš, mis lagunedes annab mul-

da rohkelt lämmastikku ja muid toit-aineid.

Väga toitev ja taimekahjustajaid peletav on nõgeseleotis. Valage värskest purustatud kõrvenõgestele peale sooja vett (1:1) ja katke anum. Leotis on kasutusvalmis 10–14 päeva pärast. Väetamisel lahjendage seda veega vahekorras 1:10, kahjurite ja haiguste tõrjel läheb vaja kangemat kraami – 1:5.

Jahukaste eemalehoidmiseks kaske rohelise seebi lahusega, see loob aluselise keskkonna, mis seenes-tele ei meeldi. Lehetäide vastu tasub proovida lisaks rohelise seebi lahusele ka soolikarohu leotist. Keemilistest preparaatidest aitab kahjurite vastu hästi süsteemse mõjuga Actara. Paari pritsimise järel on soovitatav preparaati vahetada, sest taimekahjustajad võivad ühe vahendi vastu immuunseks muutuda.